

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

א צוים וואס היט און ראטעוועט

אט שטעלט זיך דער באס אפ, און די קינדער ווערן געבעטן נישט אראפצוגיין. דער מלמד און דער משגיח גייען אראפ און דערווייטערן זיך. אלע קוקן אויף זיי, מיט א פרעגנדיגע בליק, 'וואו איז מען דא אנגעקומען?'

נאך אביסל צייט קערן זיי זיך אום, און דער משגיח דערציילט אויפן הויכהילכער אז מען קען נישט אראפגיין פון די באס, ווייל עס זענען דא דאך געוויסע פארשווינען וואס ווייסן נישט ווי אזוי מען ברױך זיך אנטון. א מענטש האט א צלם אלקים וואס מען דארף זייער היטן.

נאכן פארן א פערטל שעה, שטעלט זיך דער באס ווידער אפ, דער מלמד און דער משגיח גייען אראפ, קוקן זיך אום אין גאנצן געגנט, און פארלאנגען פונעם דרייווער צו פארן צו א דריטע פלאץ. ווידער אמאל נעמט דער משגיח דאס ווארט און זאגט פאר די קינדער אז מען איז אנגעקומען צו א פלאץ וואו מען איז מחלל שבת. די קינדער פאנגן אן צו פארלירן דאס געדולד, נו, זאל זיך שוין דער באס אפשטעלן, און מען זאל שוין אראפגיין, נו שוין, נו, נווווו... וואס נעמט אזוי לאנג!!!

ענדליך האט דער משגיח געמאלדן אז מען גייט יעצט אראפ אין וואלד, דאךטן וועט מען זען אלטע הייזער און אינטערעסאנטע חורבות. זיי אלע זענען אראפ פריילעך, און זיך אראפגעזעצט אין א רינג, און אנגעפאנגען זינגען 'נפשי החזקה'. דערנאך האט דער משגיח ציטירט פון וואס מען האט געלערנט אין די מעשה פון דעם חגר וואס דער בוים איז מרמז אויפן גרויסן צדיק וועלכער איז אונז מחזק מיט אמונה אלעמאל. די רינג איז דער צוים וואס לערנט אונז אז מען טאר נישט גיין אויף א ארט וואס איז מסכן ברוחניות. דערפאר, האבן מיר נישט געקענט אראפגיין אויף די ערטער וואס מיר האבן ארגינאל געוואלט, ווייל מיר האבן א הייליגע צוים וואס היט אונז אפ אז מיר זאלן בלייבן מיט די אמונה אין הייליגן באשעפער.

די קינדער האבן זייער הנאה געהאט, נישט נאר פון די שפאציר נאר פון די למודים וואס מען האט געלערנט אז א איד קען נישט גיין וואו ער וויל. מיר האבן א צוים וואס היט אונז פון אלעם ביזן.

די וואך האבן מיר געלערנט אין די מעשה אז א חכם האט געוואלט געראטעוועט ווערן פון דער קעניג וואס האט געמאכט די גאנצע מדינה פאר אפיקורסים, און ער האט געטראכט וואס ער קען טון אז זיי זאלן בלייבן מיטן אמונה אין באשעפער. האט ער געזאגט א שם, און ער איז אנגעקומען אין מדבר, אבער עס איז אים נישט געפאלן. אזוי האט ער פרובירט עטליכע מאל, און דאן האט ער געזאגט נאך א שם, און עס האט אים מיט זיין גאנצע משפחה געברענגט צו אן אנדערע מדבר וואס איז געווען נאנט צו די צוויי טויזנט בערג. אבער עס איז א גרויסע סכנה אז ער קען געשעדיגט ווערן און נשפע ווערן פון זיי צום שלעכטס. וואס זאל ער טון צו געראטעוועט ווערן? האט ער געמאכט א רינג ארום אז קיינער זאל זיך נישט קענען דערנענטערן.

עס איז דא א בוים, וואס אויב עס ווערט אנגעטרונקען בלייבט גארנישט איבער פון די שדים. דערפאר שטייען די שדים און גראבן יעדעס מאל ווען עס געשעט אן ערד ציטערניש צו צוריקהאלטן די וואסער פון די בוים. יעדעס מאל ווען זיי האבן א נייע קעניג, קומט ער מיט פרייד און פרובירט צו אויסרייסן דעם בוים.

כדי מיר זאלן זיך מחזק זיין מיט די דאזיגע דיבורים אויף למעשה, לאמיר ארויפגיין אויפן באס וואס פירט די חדר אינגלער אויף אן אויספלוג (שפאציר). מיטוואך אינדערפרי שטייען אויף כתר ז' ח' ט' זייער פרי צום ערשט גייען זיי דאווענען אין דער היכל התפלה, נאכן דאווענען שטייען זיי מיט די טעשלעך אויף די פלייצעס, פיל פלעשער וואסער אין די הענט, און א היטל אויפן קאפ, און גייען ארויף אויפן באס. היינט גייען זיי פארן צו שיינע פלעצער נאך וואס זיי האבן משך דעם גאנצע יאר געלערנט פלייסג מיט חשק און שמחה.

די גאסן זענען לאנג, און די קינדער פרובירן צו דערגיין וואו אהין זיי פארן. וואלווי טענה'ט אז מען גייט מתפלל זיין ביי עפעס א קבר, און דערנאך גייט מען גיין צופיס פאר א האלבע שעה ביז מען וועט אנקומען צו א קוואל, און דאךטן וועט מען זיך אנגיין מיט קאלט וואסער. 'ישעי' מערקט אבער אן, אז מען איז שוין געווען ביי א קוואל, און די יאר איז ער זיכער אז מען גייט פארן צו ריזיגע פארק אונטער האלטונגען (ריידס).

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה ג' - דער הינקעדיגער (5)

ציטערניש. פאלט איין די ערד וואס ארום דעם גראבן קאן קומען וואסער צום בוים.

איבער דעם מוז מען שטיין תמיד און גראבן. און אז עס ווערט א מלך צווישן אונז. מאכט מען פאר אים פל הליצנות. און מאיז פרייליך. דער שפעט ווי ער האט מזיק גיווען א קינד און ווי די יולדת טרויערסט דרויף. און דער ווייזט איין אנדער ליצנות. און אזוי כמה אירליי ליצנות.

און אז דער מלך קומט אין שמחה אריין גייט ער און שפאצירט זיך מיט די שרי מלוכה. און פרויבט זיך אויסרייסן דעם בוים. ווארין אז דער בוים זאל גאר ניט זיין. וואלט אונז זייער גוט גיווען.

און דער מלך שטארקט זיך דאס הארץ זייער פדי ער זאל אויסרייסן דעם בוים אין גאנצן. ווי ער קומט צום בוים. טוט דער בוים א גרויסע גישריי. אזוי פאלט אויף אים א פחד מוז ער זיך אום קערין.

אמאל איז גיווארן א נייער מלך ביי אונז (דהיינו ביי שידים. ווארין דאס האט אלץ דערציילט דער וואלקין צו דעם שלים פנ"ל) האט מען פאר אים גימאכט גרויסע ליצנות. פנ"ל. איז ער אריין גיקומען אין גרויס שמחה און האט זיך גימאכט א שטארק הארץ זייער.

און האט גיוואלט אויס רייסן דעם בוים גאר אין גאנצן און איז ארויס גיגאנגען זיך שפאצירן מיט זיינע שרים און האט זיך זייער גישטארקט דאס הארץ. און איז צו גילאפן אויסרייסן דעם בוים אין גאנצן. ווי ער איז גיקומען צום בוים.

האט ער אויף אים א גרויסן גישריי גיטאן. איז אויף אים גיפאלן א פחד. האט ער זיך אום גיקערט און איז גיווען אין גרויס פערס. און איז קריק גיגאנגען. דערווייל האט ער א קוק גיטאן האט ער דערזעהן מענשן זיצן (דאס איז גיווען דער חכם הנ"ל מיט זיינע מענשן)

האט דער מלך גישיקט פון זיינע לייט. אז זיי זאלן עפס טון (דהיינו מזיק זיין זיי אזוי ווי זייער שטייגער איז) ווי די

אמאל איז גיווען א חכם. און דער קיסר פון דער מדינה איז גיווען א גרויסער אפיקורס און ער האט גימאכט די גאנצע מדינה פאר אפיקורסים.

איז גיגאנגען דער חכם און האט גירופן די גאנצע משפחה זיינע. און האט צו זיי גיזאגט. איר זעט דוף. אז דער קיסר איז א גרויסער אפיקורס און האט גימאכט די גאנצע מדינה פאר אפיקורסים און א טייל פון אונזער משפחה. האט ער שוין אויף גימאכט פאר אפיקורסים. בכן לאמיר זיך אנוועק לאזן אין דער מדבר כדי מיר זאלן בלייבן ביי אונזער אמונה אין גאט פרויף הוא.

זענען זיי מרוצה גיווארן דרויף. האט דער חכם גיזאגט איין שם האט עס זיי גיבראכט צו איין מדבר. איז אים נישט גיפעלין די מדבר. האט ער ווידער גיזאגט איין שם האט עס זיי אנוועק גיטראגן צו איין אנדערע מדבר.

איז אים די מדבר אויף ניט גיפעלין. האט ער נאך גיזאגט איין שם. האט עס זיי ווידער גיבראכט צו איין אנדערע מדבר. איז די מדבר אים יוא גיפעלין.

און די מדבר איז גיווען נאהנט צו די צוויי טויזנט בערג (הנ"ל) איז דער חכם גיגאנגען. און האט גימאכט איין עיגול (פלומר ארום גיקרייסט) ארום זיי אז קיינער זאל ניט קענען צו טרעטן צו זיי.

און עס איז פאר האנדין א בוים. וואס אז מזאל דעם בוים אן טרענקן וואלט פון אונז (היינו פון די שידים) גאר ניט גיבליבן. איבער דעם שטייען תמיד פון אונז וואס זיי גראבן טאג און נאכט און לאזן ניט צו קיין וואסער צו דעם בוים.

האט אים גיפרעגט דער אנדערער: נאך וואס באדארף מען שטיין טאג און נאכט און גראבן. א מער ווי מגראבט אפ איין מאל אז דאס וואסער זאל ניט קענען צו קומען. איז שוין גינג.

האט ער אים גיענפערט. באשר עס איז ביי אונז פארהאנדן מדברים (פלומר ריידערס) און די מדברים גייען און מאכין קריג צווישן דעם מלך און צווישן דעם מלך און דורך דעם ווערט מלחמות. און דורך די מלחמות ווערט ערד

משפחה פון דעם חכם האבין זיי דער זעהן איז אויף זיי גיפאלן א גרויסער פחד.

האט זיך דער זקן (דהיינו דער חכם הנ"ל) אנגירופן צו זיי שרעקט אייך ניט. ווי די שדים זענען אהין גיקומען האבין זיי נישט גיקענט צו טרעטן מחמת דעם עיגול וואס ארום זיי איז גיווען.

האט ער גישיקט אנדערע שלוחים. האבין זיי אויך נישט גיקענט צו טרעטן. איז דער מלך גיקומען אין גרויס פערס אריין און איז אליין גיגאנגען און ער האט אויך ניט גיקענט צו טרעטן צו זיי.

האט ער גיבעטן דעם זקן אז ער זאל אים לאזן אריין גיין צו זיי. האט אים דער זקן גיזאגט. ווייל דו בעטסט מיר. וועל איך דיר יוא אריין לאזן. לושמיר עס איז קיין שטייגער ניט אז א מלך זאל אליין גיין. על פן וועל איך דיר אריין לאזן נאך מיט איינעם. האט ער זיי געפינט א טירל. זענען זיי אריין גיגאנגען. און האט ווידער פארשלאסן דעם עיגול. האט דער מלך גיזאגט צום זקן. ווי קומסטו זיך זעצן אויף מיין ארט. האט ער אים גיזאגט. פאר וואס איז דאס דיין ארט. עס איז מיין ארט.

זאגט דער מלך צום זקן. דו האסט פאר מיר קיין מורא ניט. זאגט ער: ניין. זאגט ער ווידער דו האסט קיין מורא ניט. און האט זיך אויס גיצויגן און איז גיווארן זייער גרויס ביז אין הימל. און האט אים גיוואלט איין שליינגען.

זאגט דער זקן. איך האב פארט קיין מורא גאר ניט פאר דיר. נאר אז איך וויל. וועסטו פאר מיר יוא מורא האבין. און איז גיגאנגען. און האט אביסל מתפלל גיווען. איז גיווארן גרויסע וואלקנס. און סע גיווען גרויסע דינערן. און דער דינער הרג'ט זיי זייער אויס.

זענען גיהרגעט גיווארן אלע זיינע שרי מלוכה וואס זענען מיט אים גיווען און סע מער ניט גיבליבן נאר דער מלך מיט דעם איינעם וואס ער איז מיט אים גיווען דארט אין דעם עיגול. האט ער אים גיבעטן (דהיינו דער מלך האט גיבעטן דעם זקן) אז דער דונער זאל אויף הערין. האט אויף גיהערט.

האט דער מלך זיך אנגירופן און האט גיזאגט צום זקן. אז דו ביסט יוא אזוי איין מענטש. וועל איך דיר שטענען. איין ספר פון אלע משפחות פון די שדים.

ווארין סע פאר האנדין בעלי שמות. וואס זיי ווייסן מער ניט נאר פון איין משפחה. און אפילו די משפחה ווייסן זיי אויך ניט אין גאנצן. איך וועל דיר געבן איין ספר וואס דרינען שטייען אלע משפחות. ווארין ביי דעם מלך זענען זיי אלע פארשריבן. און אפילו ווער סע ווערט גיבוירן. וועט אויך פארשריבן ביי דעם מלך.

האט דער מלך גישיקט דעם איינעם וואס ער איז מיט אים גיווען. נאך דעם ספר (נמצא האט ער זייער רעכט גיטאן וואס ער האט אים אריין גילאזט נאך מיט איינעם ווארין זוסט וועמען וואלט ער גישיקט) האט ער אים גיבראכט דאס ספר. האט ער גיעפינט דאס ספר, האט ער גיזעהן עס שטייט דרינען אלף אלפים ורבי רבבות זייערע משפחות.

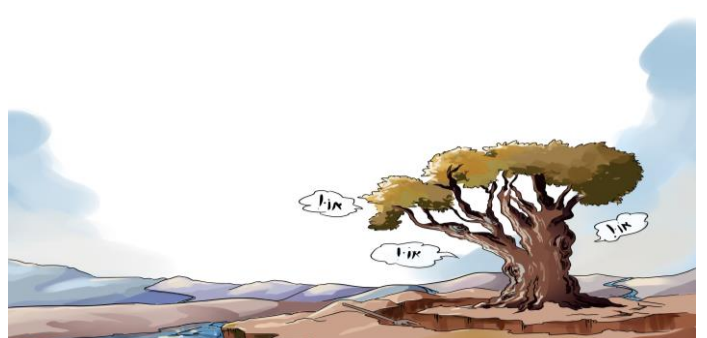
האט דער מלך צו גיזאגט דעם זקן. אז זיי זאלן קיין מאל ניט מזיק זיין די גאנצע משפחה פון דעם זקן. און האט גיהייסן ברענגען אלע פאטרעטן פון זיין גאנצער משפחה.

און אפילו אז עס וועט ביי זיי גיבוירן ווערן איין קינד. זאל מען תיכף ברענגען זיין פאטרעט כדי זיי זאלן ניט מזיק זיין קיינעם פון דער משפחה פון דעם זקן.

דערנאך אז סע גיקומען די צייט פון דעם זקן אז ער זאל אוועק גיין פון דער וועלט. האט ער גירופן זיינע קינדער. און האט זיי צוואה גילאזט.

און האט צו זיי אזוי גיזאגט. איך לאז אייך איבער דאס ספר. און איר זעט דוך אז איך האב כח צו ניצן מיט דעם ספר בקדושה. און פון דעסט וועגן פארט ניין איך דערמיט ניט.

נאר איך האב אמונה אין השם יתברך. זאלט איר אויך דערמיט ניט נוצן. אפילו אז עס וועט זיך גיפונען איינער פון אייך. וואס ער וועט קענען נוצן דערמיט בקדושה. זאל ער פארט דערמיט ניט נוצן. נאר ער זאל האבן אמונה אין השם יתברך. דערנאך איז דער חכם גישטארבן.

לאמיר זיין פאר הערן

די דריטע מעשה - דער הינקעדיגער (5)

- א. ווייל ס'קומט א גאנצן צייט וואסער פון טייך ☐
- ז. פארוואס איז ער נישט מצליח צו אויסרייסן דעם בוים? ☐
- ווייל ס'איז זייער א שטארקער בוים ☐
- ווייל מ'נעמט אים צו די כח ☐
- ווייל די בוים געבט א געשריי פאלט אויף אים א גרויסע פחד ☐
- ח. וואס האט דער מלך געטון צו ווייזן זיין כח? ☐
- ער איז געווארן א וואלקן ☐
- ער האט ארויס גענומען א גרויסע שווערד ☐
- ער איז געווארן זייער גרויס ביז אין די הימל ☐
- ט. וואס האט דער חכם געטון? ☐
- ער האט ארויס געטראגן דעם מלך פון דעם עיגול ☐
- ער האט זייער מורא געהאט און זיך מכניע געווען ☐
- ער האט אביסל מתפלל געווען זענען גע'הרג'עט געווארן די שרי מלוכה ☐
- י. וואס האט דער מלך געזאגט פאר דעם זקן? ☐
- ער זאל אוועק גיין פון דעם פלאץ ☐
- אז ער האט נישט מורא ☐
- ער האט אים צוגעזאגט אז זיי וועלן קיינמאל נישט מוזיק זיין, זיין גאנצע משפחה ☐
- יא. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך? ☐
- איינמאל ☐
- צוויימאל ☐
- איך האב געוואלט ☐

- א. ווער דערציילט די מעשה פון דעם חכם - זקן? פאר וועמען? ☐
- דער מלך צו דער וואלקן ☐
- דער שליח צו דעם מלך ☐
- דער וואלקן צו דעם שליח ☐
- ב. וואס האט ער געמאכט די גאנצע מדינה? ☐
- פאר חכמים ☐
- פאר גרויסע חכמים ☐
- פאר אפיקורסים ☐
- ג. צו וואו, וויל זיך דער חכם אוועקלאזן? און פארוואס? ☐
- אין א אנדערע שטאט, צו האבן וואס צו עסן ☐
- אין א אנדערע שטאט, נישט צו ווערן גע'הרג'עט ☐
- אין מדבר, כדי צו בלייבן ביי אונזער אמונה ☐
- ד. וואס האט דער חכם געמאכט אז מ'זאל נישט קענען צוטרעטן צו זיי? ☐
- א גרויסער מויער ☐
- א עגול ארום זיי ☐
- ער איז אריין אין א פאלאץ ☐
- ה. וואס וואלט געשען ווען מ'טרונקט אן דעם בוים? ☐
- וואלט פון די שדים גארנישט געבליבן ☐
- וואלטן די שדים משוגע געווארן ☐
- וואלטן די שדים באקומען כח ☐
- ו. פארוואס איז נישט גענוג אז מ'גראבט איין מאל ארום דעם בוים? ☐
- ווייל די רעדערס מאכן קריג צווישן מלכים, ווערט מלחמות, קען צוקומען וואסער צו דעם בוים ☐
- ווייל די רעדערס מאכן קריג צווישן מלכים, ווערט מלחמות, ווערט ערד ציטערנישן, פאלט די ערד ארום דעם גראבן, קען צוקומען וואסער צו דעם בוים ☐

טיפער געטראכט

וועלכע ענין וואס ווערט דערמאנט אין די מעשה האט דער רבי געזאגט "ביי די וועלט איז עס א קליינע זאך און ביי מיר איז עס א גרויסע זאך" ?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

וואו נאך אין סיפורי מעשיות ווערט דערמאנט מכשפים? ביי מעשה ה' און ער האט גערופן די מכשפים

וועלכע זאכן וואס איז אין די מעשה פון דער וואך, האט דער רבי געבעטן מען זאל זיך זייער דערווייטערן דערפון? ליצנות, דאקטורים

דעם רבינ'ס
מעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש' קדשים', לופטער 'סודות' התורה. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס' ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com